

عنوان مقاله:

اثر بخشی گروه درمانی فعالسازی رفتاری بر تاب آوری بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس

محل انتشار:

نهمین همایش علمی پژوهشی توسعه و ترویج علوم تربیتی و روانشناسی ایران (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسنده:

زینب شهبازی - کارشناس ارشد روانشناسی واحد ملارد، دانشگاه آزاد اسلامی، ملارد ایران

خلاصه مقاله:

مقدمه: مالتیپل اسکلروزیس، زندگی خانوادگی و اجتماعی بیماران را تحت تاثیر قرار می دهد و می تواند پیامدهای اجتماعی، روانی و فیزیکی برای آنها ایجاد کند و بر تاب آوری آنها تاثیر بگذارد. پژوهش حاضر با هدف بررسی اثر بخشی گروه درمانی فعالسازی رفتاری بر تاب آوری بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس انجام شد. روش: روش پژوهش نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون - پس آزمون و گروه کنترل بود. جامعه آماری پژوهش شامل تمامی بیماران زن و مرد مبتلا به اماس مراجعه کننده به انجمن اماس شهر تهران در شش ماه اول سال ۱۴۰۱ بودند. از بین آنها ۳۰ نفر به روش نمونه گیری هدفمند، انتخاب و به صورت تصادفی در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و گروه گواه (۱۵ نفر)، گمارده شدند. افراد گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه ای (هفته ای دوبار) به صورت گروهی برنامه درمانی فعالسازی رفتاری را دریافت کردند؛ گروه کنترل به مدت دوماه در لیست انتظار قرار گرفت. جهت جمع آوری اطلاعات از پرسشنامه تاب آوری کانراستفاده شد. داده های پژوهش با استفاده از آزمون تحلیل کوواریانس چندمتغیره، تحلیل شد. یافته ها: یافته های حاصل از پژوهش نشان داد که با کنترل اثر پیش آزمون، بین میانگین نمرات پس آزمون افراد گروه های آزمایش و کنترل در متغیر تاب آوری، تفاوت معناداری وجود داشت؛ نتیجه گیری: در مجموع، با توجه به نتایج این پژوهش می توان گفت که گروه درمانی فعالسازی رفتاری می تواند بر ارتقاء تاب آوری بیماران مبتلا به مالتیپل اسکلروزیس، اثر بخش باشد.

کلمات کلیدی:

درمان فعالسازی رفتاری، تاب آوری، مالتیپل اسکلروزیس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838870>

